

Číslo jednací **57403/2012-O25**Oživení o.s.
Muchova 13
160 00 Praha 6

V Praze, dne 04.07.2013

Věc: Rozhodnutí o odvolání

Společnost České dráhy, a.s. obdržela dne 10.6.2013 odvolání do rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace ze dne 27.5.2013, č.j. 57975/2013-025 (dále „odvolání“). Na základě podaného odvolání žadatel požaduje, aby předseda představenstva zrušil rozhodnutí ze dne 27.5.2013, č.j. 57975/2013-025 a přikázal povinnému subjektu požadované informace poskytnout. Žadatel ve svém odvolání rovněž rekapituluje své dřívější žádosti o informace dle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále „zákon“) a způsob jejich vyřízení. Žadatel ve svém odvolání dále podrobně rozebírá, proč by mělo být jeho žádosti o informace ze dne 27.3.2012 (dále „žádost“) vyhověno.

V souladu s výše uvedeným jsem jakožto nadřízený orgán ve smyslu ustanovení § 20 odst. 5 zákona znovu posoudil odvolání žadatele a s ohledem na ustanovení § 16 odst. 3 zákona ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona a ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, rozhodl takto:

Rozhodnutí o žádosti o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů ze dne 27.5.2013, č.j. 57975/2013-025, se zrušuje a věc se vrací povinnému subjektu k novému projednání.

Povinný subjekt je povinen věc projednat a vyřídit v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Odůvodnění:

Po přezkoumání výše uvedeného odvolání a původního rozhodnutí povinného subjektu ze dne 27.5.2013, č.j. 57975/2013-025, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno výše ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy že věc se vrací povinnému subjektu k novému projednání a povinný subjekt je povinen věc znovu projednat a vyřídit v souladu se zákonem, neboť výše uvedené rozhodnutí není zcela přezkoumatelné. Žadatel v podaném odvolání namítá, že povinný subjekt při vyřizování žádosti dostatečně nerespektoval názory nadřízeného subjektu, s čímž lze částečně souhlasit, neboť výše uvedené rozhodnutí je v některých svých částech skutečně nepřezkoumatelné z důvodu jeho nedostatečného odůvodnění. Nelze se však zcela ztotožnit s námitkou žadatele ohledně nerespektování pokynů nadřízeného subjektu, neboť povinný subjekt částečně pokyny nadřízeného subjektu respektoval.

Lze se ovšem ztotožnit s argumentací žadatele, že povinný subjekt měl v případě, že dojde k závěru, že jsou zde podmínky pro neposkytnutí informací, své rozhodnutí podrobněji odůvodnit, aby odůvodnění povinného subjektu bylo zcela přezkoumatelné ve všech jeho částech.

Při novém projednání je tedy povinný subjekt povinen opětovně v souladu se zákonem posoudit, zda požadovanou informaci lze poskytnout nebo je zde dán zákonný důvod pro neposkytnutí informací. Jak bylo již uvedeno výše, v případě, že budou zákonné důvody pro neposkytnutí informací, je nutné rozhodnutí o odmítnutí dostatečně odůvodnit, a to s odkazem na příslušná zákonná ustanovení a rovněž je třeba přihlídnout k námitkám žadatele uvedeným v odvolání.

Žadatel v podaném odvolání dále rovněž namítá obstrukce při vyřizování žádosti o informace ze strany povinného subjektu. Jak je uvedeno již výše, povinný subjekt je při vyřizování každé žádosti povinen postupovat v souladu se zákonem. Subjektivní přesvědčení žadatele o oprávněnosti jeho nároku nelze však bez dalšího považovat za legitimní důvod pro kladné vyřízení jeho žádosti. Na druhou stranu lze přisvědčit žadateli, že každou žádost o informace je nutné vyřídit v souladu se zákonem v plném rozsahu a v případě odmítnutí žádosti své rozhodnutí řádně odůvodnit s odkazem na příslušná ustanovení zákona, aby rozhodnutí o odmítnutí bylo přezkoumatelné ve všech jeho částech. V případě, že povinný subjekt dojde k závěru, že požadovanou informaci lze poskytnout, povinný subjekt požadovanou informaci poskytne. Dojde-li však povinný subjekt k závěru, že požadovanou informaci dle zákona poskytnout nelze, je povinný subjekt povinen vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti (případně části žádosti) a rozhodnutí podrobně odůvodnit s odkazem na příslušné ustanovení zákona, proč požadovanou informaci poskytnout nelze.

Dále je vhodné připomenout, že posouzení skutečnosti, zda existuje zákonný důvod pro odepření či omezení požadovaných informací je dle zákona výhradním právem a zároveň povinností každého povinného subjektu, tedy společnosti České dráhy, a.s., a to i v případě, že žadatel je subjektivně přesvědčen o oprávněnosti svého požadavku. Již z podstaty věci je však zřejmé, že žadatel bude vždy přesvědčen o oprávněnosti svého požadavku. Povinný subjekt je vždy povinen podrobně se zabývat každou žádostí, tedy posoudit, zda požadované informace lze poskytnout či nikoli. Je nutné mít na paměti, že v případě, kdy zákon omezuje právo žadatelů na informace, je povinný subjekt zpravidla povinen toto zákonné omezení pro poskytnutí informací respektovat a požadované informace žadateli neposkytnout.

Vzhledem k výše uvedenému tedy bylo původní rozhodnutí povinného subjektu zrušeno a povinný subjekt je povinen žádost o informace znovu projednat a vyřídit v souladu se zákonem. Při vyřízení žádosti by měl povinný subjekt postupovat v souladu se zákonem. V případě, že bude možné požadovanou informaci poskytnout, povinný subjekt žadateli požadovanou informaci poskytne. Dojde-li však povinný subjekt k závěru, že požadovanou informaci poskytnout nelze, je nutné, aby rozhodnutí o odmítnutí žádosti bylo řádně odůvodněno, a to s odkazem na příslušná ustanovení zákona, aby toto případné rozhodnutí bylo přezkoumatelné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

S pozdravem

